

Lorenz Bodock

**Rector Universitatis Rostochiensis Laurentius Bodock, Ph. U.I.D. ... Ad Funus
Quod Viro ... Dn. Gaspari Thurmann/ Senatori Rostochiensium praeclare
promerito Moestissima coniunx, ut & tristissimi Liberi Hodierna ... parabunt
Omnes Universitatis huius Cives ac Favitores ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1661

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777420198>

Druck Freier Zugang

Bodock, L.,
in G. Thurmann,
Rostoch. 1661.

RECTOR

23.

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS

LAURENTIUS BODOCK,

Ph. U. J. D. Confiliarius Mecklenburgi-

cus, p. t. dem. Orator, Colleg. Philos. Senior.

p. t. DECANUS.

AD FUNUS

QUOD

plurimum Spectatissimo Prudentissimo

D. N. GASPARI

Thurmann /

Senatori Rostochiensium

præclarè promerito

Mœstissima conjux, ut & tri-

stissimi Liberi

HODIERNÀ HORÀ PRIMA

solemniter decenterq; parabunt

Omnes Universitatis hujus Cives ac Favitores

peramanter ac officiosè invitat.

•••(o)•••

ROSTOCHII,

3

Typis JOHANNIS KILII, Acad. Typ. ANNO CHRISTI M. DC. LXI.

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
LAURENTIUS BODOCK, Ph. U. J. D.

S. P. D.

Res sanè ita sese habet; nunquam mortale pe-
ctus magis divinum est, quam ubi mortalita-
tem suam cogitat, & scit in hoc natum ho-
minem, uti vitâ defungeretur. In bello his
peccare non licet. Certè ut suprema recte
obeamus, hoc diligentius danda assiduè est opera, quod
rectè non nisi semel obiri possint. Et quid circuire mun-
dum juvet, quid in omnem naturam deniquè mentem,
oculosquè demittere, dum tuam ipsius negligas, teque,
mortalem minus cogites aut moriendi artem condiscas
minus? Magnam laudem habet non ignorare, quod
nescit vulgus, levareque altius mentem, quam enititur
turba. Sed hic doctissimus & sapientissimus fuerit, qui
probè hanc disciplinam calleat, ut nunquam non lætus
& hilaris, & plenus optimæ spei, fatum suum possit excipe-
re. Non fugiebat hoc eximium prudentissimum VIRUM
DN. GASPAREM THURMANNUM; recogitabat enim
vices rerum, & rotam fortunæ volubilem, & hominem
esse sese nunquam obliviscebatur. Nec quicquam hacte-
nus didicerat magis, quam ut præclarè ex hac vitâ, in me-
liorem discederet, quod etiam in novissimo præsertim,
mortis agone egregiè probatum ivit. Natus est sub
ipsum seculi hujus initium, Anno 1600. die Epiph: in
Krisis Ducatus hujus propè hinc distante oppidò. Patre qui
dem Hans Thurman / Matre ANNA Saltwedela / pro-
bis, ipsaq; integritate ac honestate conspicuis mortalibus.

Proin

Proin enixè adlaborabat, uti quam ex sorte nascendi honestatem nactus fuerat, eam propriis quoquè virtutibus consequeretur; quod longè ei profectò gloriosius fuit, quam si ex illustriori natu, degener ipse abjectusquè prodidisset. Enimverò postquam tinctus antè Sacro baptis-
mate, membrumquè adeò CHRISTI Ecclesiæquè ejus factus esset, in Parentum dein gremio, pietatis & probitatis semina hausit, primisquè literis, quarum quidem capax ea esse ætas sœvit, imbutus est. Decimo Sexto ætatis anno huc ROSTOCHIUM missus, operam suam Spectatissimo, Honoratissimoque VIRO, JACOBO *Carmon* / holerificis negotianti addixit, eîdemque totos undecim annos sic serviit, uti maximam fidelitatis atquè diligentiae laudem, eâ ex re adipisceretur. Anno 1626. in CURLANDIAM abiit, hac fini, uti quam cœpisset mercaturam, eò ibi feliciter pleniusquè exerceret. Reversus indè, ad Uxorem animum applicuit suum; quam vitæ toriquè sociam, Cœlo ita disponente, adlegit sibi florentissimam Virginē, MARGARETAM *Zanders* / DN. *Hans Zanders* / Civis apud nos ac mercatoris præstantissimi filiam. Quæ solemnibus nuptiarum, Anno 1628. die 12. Febru. ritè celebratis, maritum postea hunc suum, senum liberorum parentem fecit; filiorum scilicet quatuor. filiarumquè duarum. Equibus MICHAEL & CHRISTIANUS, uti & MARGARITA diè jâ obiere, pluriumquè adeò numero adscripti sunt; Reliqui per DEI gratiam superstint; ut clarissimi consultissimi què viri, JOHANNES & GASPAR. J. U. Licentiati, illequè Rev. Capituli HAMBURG. Secretarius eximius; veluti etiâ sexus sui ornamentū ac decus CATHARINA ELISABETHA, præstantissimo VIRO DN. JOANNI *Nettenblat* / civi hujus Reipub: primario nuptum data. Ex quâ nepotem vidit DEFUNCTUS unum, cognominem

nem GASPAREM, neptemque pariter unam MARGARITAM. Quemadmodum etiam ex filiorum altero L: JOANNE, ejusque conjuge DOROTHEA Freuden/nati, GASPAR MATTHÆUS Nepos, Neptisque ELISABETHA. Cæterum demortuâ Anno 1638, 17. Junii ZANDERIA, ad secunda vota Noster transiit, adscitaque eidem in Conjugium lectissima Virgo MARGARITA Schlees/ Civis ac Cerevisiarii nostratis honoratissimi filia. Quæ cū CHRISTIANUM enisa fuisset haud diu post mortalitate exutū. Anno 1644. die 20. Febr. tertium factus Maritus (cū altera illa triennio antè decessisset) duxit MARGARITAM von Hecken DN. JOANNIS von Hecken/ Mercatoris apud nos civisque spectabilis filiam, ornatissimam virginem; ex quâ genuit uti cum omnium primâ, senos liberos; quorum filius unus CONRADUS nomine, unaque; filia CHRISTINA defuncti jam, adsignati que cœlitibus sunt; cæteri quatuor, videlicet MARGARITA, ANNA, CHRISTIANUS & CHRISTINA II, vitali adhuc fruuntur aurâ, unaque cum matre viduâ ereptū sibi ex oculis CHARISSIMUM CAPUT, vitæque subsidium suæ, acerbissimè queruntur ac dolent. Durante etiamnum privato civium, in quò collocabatur statu, negotiationi cui se dicarat, adeò strenuam operam navavit, uti eam non tantum, laudabili ratione persequeretur, verum etiam rem inde suam, immane quantum locupletaret atque augetet. Solerti enim præditus erat ingenio, quale cum primis mercatorem decere, nemo non intelligit. Enim verò versantur hujuscemodi homines circa opes, quibus rectissime uti, sapientis est. Nequè verò hoc etiam naris obesa videtur esse, scire omninò qualem cui vis te præbere debeas, videre posse cui fidas, quæ quantum, quandò, & ubi emere seu vendere debeas. Quin & non ignoratum habere

habere, quarumcunq̄ue rerum valorem, dignitatem, aut improbitatem. Ad quæ ritè præstanda omnia, sanè ingenio opus fuerit, quò excelluisse, NOSTRUM, supra dicere meminimus. Sed jam altius quid, vel ipse Senatus cum homine constituerat, quam ut inter privatos vel hæere semper, vel censi mereretur. Proin, quum jam antè, Centum Viratu, & nescio, quibus non aliis præclaris functus foret muneribus, Anno tandem 1656. ipsò MATTHIÆ die, unanimi PATRUM consensu, SENATOR publicè solemniterq̄; proclamatus est: quam quidem spartam cum immortalis nominis sui laude, ita ornavit, uti rei communi publicoquè commodo servire, ejusquè, cui inter alios regundæ destinatus erat, Reipubl. amantissimus esse videretur. Caterum quemadmodum TRAGICUS ille, non abs re exclamat:

Invicem cedunt dolor & voluptas:

Et insperata accidunt magis sæpè, quam quod speres; contra quæ nunquam satis cauta est mortalitas; ita & hic contigit. Quem enim vivere inter nos, pròquè urbis salute dicere vota & suffragia, paucos ante dies vidimus & gravissimus, eum nunc subito subtractum nobis, EGREGIOq̄; BONO invisum comperimus, impenseque ploramus. Proh rerum humanarum vicissitudinem! Die 21. Julij interfuit adhuc, concioni publicæ, sed matutina, circa meridiè autè conquestus de nescio quâ nõ valitudine, quæ vel scamno vel lecto piè denatū figeret. Qualiter verò insecutis diebus exierit, id verò non nostris, sed Experientissimi Exellentissimiq̄ue MEDICI, DN. SEBASTIANI *Wirdig* / Med. D. ac Prof. benè meritissimi, Collegæ & amici nostri honoratissimi verbis (quanquam & Exellentissimus, Experientissimus DN. D. BACMEISTERUS, Collega itidem noster conjunctissimus adscitus tandè fuerit) apponemus. *Die 22. Julii, die nimirum Luna post*

post meridiem vocatus, deprehendi Prudentissimum DN. GASPA-
REM THURMANNUM affinem meum, cum inter vivos erat, ho-
noratissimum, jam desideratissimum, febre cheu! continuâ, cum
quotidiana exacerbatione laborare: huic statim malo convenien-
tibus medicamentis alterantibus obviam itum; Hinc nox adeo quieta
fuit & tranquilla, ut nullum planè morbum sentiret, nec de imbecillitate aliquâ conquereretur. 23. ejusdem manè tartarum sumsit
cum successu: post meridiem redeunte paroxismo cum inquietudine,
jactigatione & Cordis anxietate, malignitatem quondam subesse
suscipabar; præscripsi itaq; ex selectissimis alexipharmacis appro-
priatum diaphoreticum, quo sumto vesperi paroxismus maturè re-
misit, noctem quoq; satis quietam sine ulla molestia transegit, & la-
bore. 24. ejusdem die venam aperiri curavit, ex qua nullam planè
virium jacturam sensit, utpotè qui hinc inde obambulabat; sedulo
tamen & frequenter specificum alexipharmacum continuabat, quo
sumto, hauri obscura malignitatis in Conspectum eruperant vesti-
gia; paroxismus more solito non admodum erat gravis, nec clystere
applicato, de anxietatibus amplius conquerebatur; sperabamus
itaq; noctem itidem sine molestia tranquillam. Non equidem in-
somnia planè nox erat insequens ultima, quibusdam tamen cum in-
somnia & labore turbata; ex quibus 25. Julii Sole oriente præter om-
nium expectationem refrigeratio extremorum, indubitatum
imminentis mortis indicium accedebat; vires manifestè imminui
videbantur; ratio tamen & mens, ut hætenus semper, integra
& ad ultimum usq; suspirium immota permanebant. Hæc ille,
Quum itaq; quicquid abs MEDENTIBUS, vel sperari
vel proficisci virtutis quiret, omne frustra foret, & ÆGER
ipse satis intelligeret, brevi de se actum iri; id unice stu-
duit, uti ad fatalem illam ac deretoriam horam, animam
ritè præpararet. Accersitò itaq; brevi ante obitum
confessionario suo, Viro pl. Rev. Excellentissimoq; DN.
GASPARE MAURITIO, S. S. Theol. D. P. P. & Ecclesia-
rum

rum Rostoch. Superintendente Amplissimo, Collegâ & Amico nostro singulari, desiderium vitæ alterius ex animi sententiâ professus, firmissimâq; spe, sibi pollicitus fuit ea præmia, quæ omnibus iis, qui fidem, bonamq; conscientiam retinuerint, Apostolorum maximus promisit. Mox Divina ac verenda Mysteria, cum summâ animi reverentiâ ac devotione participavit. Multoties dein, quoad viveret, (per pusillum id tempus erat,) his se verbis erexisse dicitur *Ich verlasse mich auff GOTT, der wird wohl helfen. Auff Jesum bau und traue ich, dem habe ich mich ergeben.* In hoc acquiescebat, in quò omnes debemus quotquot æternitatem cogitamus; indè salutem & opem petebat undè comprimis eam norat expectandam. Cum jam jam è imbecilli corpore exituram animam, ad futuramq; adstantes, eam horam cernerent, quæ exemptū rebus humanis **ÆGRUM, DEO OPT. MAX.** atque æternæ felicitati traditura esset, commonefecerunt, ut vel maximè per se in hæc taliaq; promptissimum, & nil hujusmodi admonitionis indigum, uti fixū animo retineret constanter **THESAUURUM** suum; At ille sublati ad cælum manibus oculisque respondit, *omnino se id facere.* Orationes & preces nominatim istas, *Herr Jesu dir lebe ich / Herr Jesu dir sterb ich / lebè wier so leben wir den Herren / sterben wier so sterben wier den Herren / Christus ist mein Leben / Sterben ist mein Gewin /* aliaque divinarum literarum oracula, clarâ & satis articulatâ voce recitavit, superque iis mirificè erigi, & quodam velut gaudio gestire cœpit. Nam sicut per omne vitæ tempus, **DEI** reverentissimus semper fuit, ita appetente jã fine, seriò sibi tuendam virtutum omnium principem **PIETATEM** arbitrabatur, ut â quâ præcipuè salus & felicitas omnis eorum qui obirent proficisceretur. Quum autè ad ultimum ingeminasset *Herr nuhn lestu deinen Diener in Friede fahren &c.* exspiravit die 25. Julii, hora 12. pomerid: plenus fidei

fidei ac spei Christianæ, planequæ sui compos; quod ultimum profectò eximiumq; in moriente beneficium est. Quid enim fieri præclarior queat quam si integrâ mente, cæterisq; sensibus, opus ipsa suum, eadem, quæ coagmentavit, natura dissolvat? Vivendo explevit Annos 61. menses 9. dièsq; 19. Quare cū efferendus hodie sit hic Eximius. Sanè Vir ad horâ Primâ, Vestrarum erit partiū, Cives Academicici, de Republicâ, Ecclesiâ, deq; plurimis bonis optimè merito, supremum honorem in ducendo ejo funere, prolixè & cumulatè præstare. Quod uti faciatis, etiam atq; etiâ adhortamur. Inter verò eundū, & cæteroquin omnibus horis, ad Liberatorem Conservatoremq; salutis nostræ CHRISTUM JESUM, ex animo suspirate.

Imperii domitor, Stygii letiq; ferocis

Victor, ad æternæ regna quietis abis:

Huc TE CHRISTE sequor, sed Spe, sed pectore solum,

O mihi da tandem, re quoq; posse sequi.

P.P. Rostochii sub Sigillo Rectoratus, die
3. Augusti A. D. 1661.

Convenietur in Aede D. Virgini
MARIÆ sacrâ.

rum Rostoch. Superintendenti
Amico nostro singulari, desider
sententiã professus, firmissimãq
præmia, quæ omnibus iis, qui fi
tiam retinuerint, Apostolorum
Divina ac verenda Mysteria, cu
tiã ac devotione participavit.
veret, (per pusillum id tempus e
dicitur *Ich verlasse mich auff* **GD**
Jesum bau und trau ich dem hab
acquiescebat, in quò omnes deb
tẽm cogitamus; indẽ salutem &
primis eam norat expectandam
licorpore exituram animam, ad
horam cernerent, quæ exemptũ
DEO OPT. MAX. atque ætern
commonescerunt, ut vel max
promptissimum, & nil hujusmo
uti fixũ animo retineret constan
At ille sublatis ad cœlum manib
mnino se id facere. Orationes & pre
Jesu dir lebe ich / Herr Jesu dir sterb
Herrn / sterben wie so sterben wi
mein Leben / Sterben ist mein Ge
literarum oracula, clarã & satis
superque iis mirificè erigi, & q
stire cœpit. Nam sicut per om
rentissimus semper fuit, ita app
endam virtutum omnium pri
trabatur, ut à quã præcipuè salu
qui obirent proficisceretur. Qui
minasset *Herrn nuhn lestu dei*
ren &c. exspiravit die 25. Julii,

no, Collegã &
terius ex animi
ollicitus fuit ea
mã; conscien
promisit. Mox
nimi reveren
lein, quoad vi
verbis exisse
poll helfen. Auf
geben. In hoc
quot æternita
bat undẽ com
jam è imbecil
adstantes, eam
anis **ÆGRUM,**
traditura esset,
in hæc taliaq;
onis indigum,
URUM suum;
ẽ respondit, o
atim istas, *Herr*
so leben wir den
ten / Christus ist
ue divinarum
voce recitavit,
lut gaudio ge
pus, **DEI** reve
e, seriõ sibi tu
TATEM arbi
s omnis eorum
ultimum inge
in *Friede fah*
merid: plenus
fidei

